

Debrecen, 1900. szeptember 28. – Budapest, 1993. szeptember 27.

Alkalmazotti családban született, apja MÁV hivatalnok volt. 1919 és 1921 között a budapesti tudományegyetem tanult, 1926-ban a debreceni Tisza István Tudományegyetemen általános orvosi oklevelet, 1936-ban a fejlődéstan tárgyköréből magántanári képesítést szerzett. 1926-tól 1938-ig a debreceni Tisza István Tudományegyetem, illetve 1939–1947-ben a DOTE Anatómiai-Biológiai Intézetének tanársegéde, egyetemi adjunktusa, majd magántanára, az anatómia nyilvános rendes tanára 1947-1950-ben; az általa megszervezett Biológiai és Fejlődéstan Osztály vezetője 1938-tól 1945-ig, a Szövet- és Fejlődéstan Intézet megbízott igazgatója 1945–1947-ben, majd igazgatója 1950-ig, egyúttal az Orvostudományi Kar dékánja 1948-tól 1949-ig. 1950-ben a fővárosba került, a BOTE illetve a SOTE Szövet- és Fejlődéstan Intézet nyilvános rendes tanára, egyetemi tanára 1952-től 1971-ig és az intézet igazgatója 1950 és 1971 között; közben az egyetem rektora 1961-től 1964-ig. Az MTA Kísérleti Orvostudományi Intézet (KOKI) Morfológiai Osztály vezetője 1960-1971-ben, tudományos tanácsadója 1971-től. 1929-1930-ban a berlin-dahlemi Biológiai Intézet Collegium Hungaricum, 1936-tól 1938-ig a New York-i Columbia University Anatómiai Intézet Rockefeller-ösztöndíjas vendégkutatója. 1948 és 1956 között a Magyar Kommunista Párt, majd az MDP tagja. 1963. február 24. és 1967. január 28. között a Hazafias Népfront budapesti listáján megválasztott országgyűlési képviselő és az Elnöki Tanács valamint az Országos Béketanács tagja. Nemzetközileg is jelentős eredményeket ért el az úgynevezett retikuloendoteliális rendszer hisztiofiziológiája területén. 1946-tól az MTA tagja, 1946. december 19-étől rendes tagja. Az MTA VIII. Osztály vezetőségi tagja, a Morfológiai Bizottság és a Funkcionális Struktúrakutatás Bizottsága elnöke. 1959-től 1966-ig a TIT, 1965 és 1971 között az Országos Népművelési Tanács elnöke volt.